

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál.

LAPVEZÉR:
MATOLAI ETELE.

POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:
Dr. BUZA BARNA.

Előfizetési ár:
Égész évre 10 korona, félévre 5 korona. Negyed
évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk

Székely contra Miklóssy A tárgyalást megint elnapolták.

Tegnap reggel tárgyalta az ujhelyi járásbíró Székely Eleknek Miklóssy István indított rágalmazási pörét. Ítéletre azonban most sem került a sor s a bíróság a tárgyalást megint elnapolta.

Együttal egy igen kedves kis epizód játszódott le a bíróság hivatalos helyiségében. Közvetlenül a tárgyalás befejezésekor egy postai kézbesítő lépett be a terembe s táviratot adott át Miklóssynak.

A táviratban a hajdudorogi püspöki helynökség üdvözlöi Miklóssyt püspöki kineveztetése alkalmából.

Az összes jelen voltak melegen gratuláltak az új egyházfőnek.

A tegnapi tárgyalásról és előzményeiről szóló részletes tudósításunk alább következik.

Emlékezetes még, hogy 1910-ben, amikor Meczner először tett kísérletet arra, hogy Székely Elek a polgármesteri székbe visszahelyezze, ez a merénylet általános visszatetszést és felzúdulást keltett. Egy városi közgyűlésen történt, hogy Miklóssy István gör. kath. főesperes nyilvánosan kijelentette, hogy olyan embert, akit okirathamisítás miatt csaptak el a hivatalából és aki királyisértés miatt a fogházban is ült, a polgármesteri székbe visszahelyezni erkölcsi lehetetlenség.

Székely Elek erre rágalmazási pert indított Miklóssy ellen, aki a bíróság előtt vállalkozott az inkriminált állítások valódiságának bizonyítására, A bizonyítás érdekében be kellett szerezni a Székely-féle fegyelmi ügy iratait, miért is a bíróság a tárgyalást elnapolta és megkereste az alispánt a fegyelmi iratok megküldése iránt.

Időközben azonban már megindult az akció a Székely Elek „rehabilitálása” ügyében. Köztudomású, hogy a Székely Elek „rehabilitálása” a Kazy érdekében kifejtett kortesszolgálatok jutalma volt, Székely a fegyelmi ügy újrafelvételét kérte s az ügy a főispán utján a belügyminiszterhez került. A belügyminiszter pedig bekérte a fegyelmi iratokat s így az alispánnak nem állott módjában azokat a járásbírósnak megküldeni.

Az alispán értesítette a járásbírósnak, hogy a fegyelmi iratok

a belügyminiszternél vannak, mire a bíróság az iratok visszaérkezéig az eljárást felfüggesztette.

Ugyancsak 1910-ben Székely Elek Buza Barna ellen is pert indított a budapesti sajtóbíró előtt egy hírlapi cikk miatt, amely a „Magyarország”-ban jelent meg és amelyben Buza szintén szóvá tette az okirathamisítás ügyét.

Tanukihallgatás után a budapesti törvényszék is szükségesnek látta a Székely-féle fegyelmi iratok beszerzését s az alispánt eziránt megkereste. Az alispán pedig a budapesti törvényszéket is arról értesítette, hogy az iratok a belügyminiszternél vannak. Így hát a törvényszéknél is felfüggesztették egyelőre az eljárást.

Igy állott elő most már az az eset, hogy a belügyminiszternél eltevé Székely-féle fegyelmi iratok megküldésére egyszerre két bíróság is várakozott: az ujhelyi járásbíró és a Székely által Miklóssy ellen indított rágalmazási ügyben, — a budapesti sajtóbíró pedig a Székely által Buza ellen indított sajtóperben.

Közben azután Székely Elek tényleg megkapta a „rehabilitációt”, amennyiben — mint ismeretes — a fegyelmi választmány kimondta, hogy a hivatalvesztés mellőzéseivel csak 500 korona pénzbüntetést ró Székely Elekre. (A nevezetes határozat hozásakor a fegyelmi választmányak nem tisztviselő tagjai jelen sem voltak s a döntés 1 szótöbbséggel történt, összesen 3 szavazattal.)

Ezt a fegyelmi határozatot a belügyminiszter is helybenhagyta, s a „rehabilitált” Székely fegyelmi iratai végre visszaérkeztek az alispánhoz.

Az alispán az iratokat áttette a polgármesterhez, aki azokat a Székely—Miklóssy per kapcsán megküldte az ujhelyi járásbírósnak.

Igy azután a járásbírósnak végre megint kiützte a tárgyalást 1. hó 20-ikára, vagyis tegnap d. e. 9 órára. A tárgyaláson Székely Elekot dr. Holló Andor képviselte, míg Miklóssy István személyesen jelent meg, védőjének, dr. Buza Barnának kíséretében.

A magas egyházi és társadalmi pozíciót betöltő Miklóssyra nézve kétségkívül igen kellemet-

len az, hogy immár évek óta vád alatt áll s még mindeidőig nem volt alkalma állításait bebizonyítani és ítéletet nyerni. Most végre remény lehetett arra, hogy a régóta húzódó ügy véget érjen. A tárgyalás megnyitásakor azonban váratlan fordulat történt.

Pilch Ernő járásbíró közölte a felekkel, hogy a Székely-féle fegyelmi adatokat az alispán visszakérte, s a főispán is átiratot intézett a bírósághoz, amely szerint ezeket az iratokat csak elnézésből tették át annak idején a városhoz, s az iratok megküldését illetőleg az elsőseg a budapesti sajtóbírósnak illeti, mint amely előbb kérte az iratok áttevését, mint az ujhelyi járásbírósnak.

Székely képviselője, dr. Holló Andor sajnálkozását fejezte ki a fölött, hogy a bíróság az iratokat visszaküldte, s most már kéri a tárgyalás elnapolását mindaddig, amíg az iratok beszerezhetők lesznek.

Buza Barna szintén csatlakozik a Holló sajnálkozásához annyival is inkább, mert semmi törvényes alap sem volt arra nézve, hogy a bíróság az iratokat visszaküldte. Kijelenti továbbá, hogy a főispán átirata lényegileg valótlan tartalmú, mert a járásbírósnak már egy fél évvel hamarabb kérte az iratok beszerzését, mint a budapesti sajtóbírósnak.

Egyébként az ügy gyorsabb befejezése érdekében most már hajlandó lemondani a fegyelmi iratok beszerzéséről, csupán a fegyelmi választmány határozatának becsatolását és Kovaliczky Elek körjegyző kihallgatását kéri.

A bíróság olyképen döntött, hogy a fegyelmi iratokat mégis vissza fogja kérni, s azok megérkezéig a tárgyalást megint elnapolja.

Falu végén kurta kocsmá.

Dal a jó öreg kocsmárosról.

Szegény embert még az ág is huzza. Szegény jó öreg hotykai kocsmárosra is ugyancsak rájár a rud. Már megint elvesztette az igazát. Csuanán kitétt rajta a bérlője, özv. Engel Ignác né.

A hotykai öreg kocsmáros történetét nem szükséges elől elmondanunk. Mindenki tudja, hogy Hotykán a kocsmahelyiség a Meczner Gyula házában volt. Csak az nem volt rendjén, hogy a kocsmaeenge-

dély tulajdonosa a bérlő, özv. Engel Ignác né volt. Ezen segíteni kellett. Meczner egyszerű kérésére a pénzügyigazgatóság be is vonta az engedély tulajdonjogát Engelnélől azzal, hogy ez az engedély mindig csak a Meczner épületének mindenkori bérlője által gyakorolható.

Ilyen módon tehát kocsmaeengedélyhez jutott Meczner Gyula, s talán még ma is ő lenne Hotykán a kocsmáros, ha némi kellemetlen komplikációk nem zavarták volna meg a hotykai kocsmáidillt.

Az történet ugyanis, hogy az engedély átírásának ügye a közvéleménynek nagyon szemet talált szurni s mindössze hangzattá vált, hogy a pénzügyigazgatóság eljárása törvénytelen. Mi is megirtuk ezt annak idején s rámutattunk az átírás törvénytelen voltára, bár az öreg kocsmáros lapja, a „Zemplén” váltig hangzattá, hogy a dolog igenis törvényes.

Vége is, mikor az ügy a pénzügyminisztérium elé került az átírás ott is jogtalannak, törvénytelennek találták, s ily értelemben döntöttek is. Sőt még ráadásul meg is dorgálták a pénzügyigazgatóságot.

Erre azután Meczner Gyula, — elkeseredésében mi telhetett tőle? — nagyott ütött botjával bérlő a fejére és felmondta a bérletet özvegy Engel Ignác nének.

Engel né pedig kénytelen volt kihurokolni az ócska kocsmaházból, amit különben is igen okosra szegte, mert a ház már annyira rozoga, hogy akármelyik pillanatban feldűlhetett volna. (Sőt egy meglehetősen illetékes személység azt is kijelentette, hogy ha nem a Meczner házában lett volna a kocsmá, már régen nem engedte volna, hogy egy ilyen veszedelmesen rozoga épületet kocsmának használjanak. Az illető személységet különben nagyon szoros kötelek fűzték a jó öreg kocsmároshoz.)

A Meczner Gyula düldező düldező házával éppen szemben emelkedik a Windischgrätz herceg épülete, s Engel Ignác né úgy találta, hogy már most ez az épület éppen alkalmas lenne kocsmahelyiségnek. Szébb, jobb, magasabb, kényelmesebb, mint a régi volt, s azonfelül még kertje is van az utca felé.

Kibérelte tehát az épületet a hercegtől és folyamodott a pénzügyigazgatósághoz az ültetáthelyezés engedélyezése iránt.

A pénzügyigazgatóság a kérvényt véleményezés céljából leküldte a pataki főszolgabíróhoz.

Es mi volt a pataki főszolgabíró véleménye?

Ugye máris eltalálták: persze, hogy a Besseney Zénó véleménye az volt, hogy engedély nem adható özvegy Engel Ignácznak. Nem adható pedig azért, mert a herceg épülete korcsma céljára nem megfelelő, minthogy távol esik a közlekedési uttól. (Mellesleg megjegyezve, éppen szemben esik a Meczner féle régi korcsmaházzal, amely persze nem eset távol a közlekedési uttól, s minden tekintetben megfelelő volt.

Az igaz, hogy a herceg háza előtt egy harminc lépésnyi szélességű kert van, amely minden korcsmanak előnyére válik. Talán ez a harminc lépés az a rettenetes távolság, amely miatt az engedély nem volt megadható?

Mindegy. Elég az hozzá, hogy Engelné most megint a pénzügyminiszterhez felebbezett és a pénzügyminiszter megint Engelnének adott igazat.

Lám, szegény jó öreg korcsmáros most kénytelen lesz eltérni azt, hogy a régi korcsmajával szemben, a herceg épületében ott fog büszkélkedni az új vendéglő, az Engelné új korcsmája. Neki pedig se kocmajoga, se bérlete.

Es a dologban az a legboszantóbb, hogy a pénzügyminiszter éppen Meczner Gyulával szemben banik el így. A derék Meczner Gyulával szemben, aki a kormányban olyan hű embere, aki a kormányban már annyi szolgálatot tett!

Hát van igazság a földön?

Szegény, szegény jó öreg korcsmáros...

Kik fizették

Kazy választási költségeit?

— Ujabb adalékok. —

Szegény Móré Dániel szomorú történetét már elmondottuk olvasóinknak. Most gyérünk tovább a listában. Mert hát nem Móré az egyedüli, akinek keserves pénzébe került a Kazy megválasztása.

Itt van például mindjárt a vitányi korcsmáros Fried Mendel uram, aki szintén ráfizetett egy kis részt a hazafias lelkesedésre.

De, hogy egyik szavunkat másikba ne öltjük, elmondjuk az esetet szépen sorjában, úgy ahogy történt a magunk és unokáink okulására. Mert ebből a történetből sokat lehet tanulni.

A kortesek.

A dolog ott kezdődik, hogy pár nappal a választás előtt megjelent Vitányi községben a Kazy-párt egyik főkortese, Reichard Dénes bankfő könyvelő, egy másik Kazy-kortese, Goldstein Adolfnak a társaságban.

A kortesek felkeresték Ruzsinszky József községi bírót, akit Reichard Dénes avval bizott meg, hogy Kazy-választók részére rendeljen étel- és italnemeket, az árát ő majd kifizeti.

A bíró Reichard nevében meg is rendelt Fried Mendel korcsmárosnál 240 korona értékű ételt és italt, sőt látta is Reichard amikor a boroshordókat átgurították a kortestanyára. Reichard Dénes pedig szivarokat vett a korcsmárosól s a választók között kiosztotta.

A sztrájkoló hazafiak.

A Kazy vitányi választói természetesen jó egészséggel és megfelelő hazafias lelkeséssel elfogaszották az ételt és italt, elszívták a szivarokat is és készültek a választásra.

Közben megérkezett a választás napja, de a Fried Mendel számlája még mindig nem volt kiegyenlítve. A jó vitányiak végre is aggódni kezdtek, hogy a végén nekik fog kelleni kifizetni a Kazy tiszteletére elküldött ételek és italok árát, s ezért nagy és fontos elhatározásra szánták el magukat.

A választás napján a derék vitányi választók kijelentették Reichard Dénesnek, hogy ők addig bizony nem szavaznak, amíg a kontó ki nem lesz fizetve.

Szörnyű ijedelem támadt erre a fenyegetésre. A vitányiakkal tenni kellett valamit. Hátha éppen az ő szavazatukon fordul meg a Kazy megválasztásának sorsa?

Reichard Dénes igyekezett megnyugtani a hűséges parthiveket. Kijelentette, hogy a kontó ki lesz fizetve s a nagyobb nyomatek kedvéért a bíró előtt alá is írta a Fried féle számlajegyzékeket.

Ezek után a vitányi választók nem látták többé akadályt annak, hogy hazafias meggyőződésüknek eleget tegyenek és szepen le is szavaztak Kazyra.

Egy kis tévedés.

Egy kis tévedés volt azonban a dologban. Reichard ugyanis tévedett, amikor azt ígérte, hogy a kontó ki lesz fizetve. A vitányiak is tévedtek, amikor ezt elhitték. De legjobb tévedett szegény Fried Mendel, mert neki csekély 245 koronájába került a tévedése.

A kontót ugyanis nem fizette ki senki. Fried Mendel, — mit tehetett mást, — beperelte Reichard Dénest 245 korona 30 fillér és járulékaival iránt.

A hazafias eszem-izomnak tehát a bíróság előtt volt a folytatása s különösen inuen kezdve válik a történet kiválóan érdekessé és tanulságossá.

Fried contra Reichard.

A bíróság a napokban tárgyalta az alkotmányos kontó ügyét. A sátoraljuhelyi járásbírósnál az 1911. Sp. III. 543 szám alatt megtalálhatók a per iratai.

A per koronatanója Ruzsinszky községi bíró volt, aki a bíróság előtt elő is adta a dolog történetét amint azt fentebb elmondottuk. Nem kevésbé érdekes volt a Goldstein Adolf és a Reichard Dénes vallomása.

Goldstein elbeszélte, hogy őt korteszolgálatok céljaira Székely Elek fogadta fel, tíz korona napi-díj és feljes ellátás mellett.

Goldstein is hallotta, amikor Reichard azt mondta a bírónak, hogy rendeljen a választóknak italt.

„Kényszer alatt”.

Reichard Dénes elismerte, hogy Vitányban a választóknak ételt és italt adatott, de hangsúlyozza, hogy amit ő rendelt azt nyugta ellenében azonnal ki is fizette.

Ami pedig a választók többi kontóját illeti, erre nézve kijelentette Reichard, hogy a választás alkalmával, „kényszer alatt állván”, csakugyan megígérte a választók-

nak, hogy: „a kontó ki lesz fizetve”, — de azt nem ígérte, hogy ő fogja kifizetni. Az is igaz, hogy a számlákat aláírta, de csak annyit írt, hogy: „látta Reichard”. Ebből pedig nem következik, hogy neki ki is kellene fizetni a számlákat. Ő különben is kényszer alatt cselekedett...

Fried marad a szószban.

A bíróság helyet is adott az óvatoss Reichard rovására és a szegény vitányi korcsmáros nemcsak hogy nem kapta meg a 145 koronáját, hanem még a perköltséget is bevasalta rajta a Reichard ügyvédje.

Ime tehát, látjátok feleim, kik fizetik a Kazy választási költségeit? Móré Dánielnek, Fried Mendelnek és más szegény, őznetlen hazafiak. Nem hisszük, hogy Kazy tudna ezekről a dolgokról. Mert ő csak nem tűrné, hogy az ilyen szegény emberek bőrére vasalják be az ő választási költségeit. Kazy sokkal nagyobb gavalér, semhogy az ilyesmit megengedné. Ha tudomása volna a dologról, bizonyára visszatértené Fried Mendelnek a 245 koronáját, a perköltséggel együtt...

Tanulságok.

Ebből az épületes történetből pedig főleg a következő momentumok érdemesek arra, hogy egy kissé kiemeljük és gondolkozzunk fölöttük.

Elsőzör is: Reichard maga bevallotta, hogy Vitányban a választást megelőzőleg etetések és itatások történtek.

Másodsor: a Kazy megválasztására nézve fölöttebb jellemző, a vitányi választók sztrájkja. Ők addig nem szavaztak, amíg a csehüket ki nem egyenlítették. Ime így festenek azok az őznetlen, hazafias választók és így fest egy tiszta eszükkel megválasztott képviselő, aki bizvást tamaszkodhatik a közbecsülésre és választóinak bizalmára.

Harmadsor: megint egy érdekes adalék arra nézve, hogyan dögösk a Kazy kortesei. A kontó ki lesz fizetve, ki bizony. Már ki is fizette Fried Mendel uram, a perköltségekkel együtt.

Negyedszer pedig: kérdezzük, miért volt a bíróság csupán arra kíváncsi, hogy Goldstein Adolf, napidíjas-kortese, honnan kapta a pénzt és a megbízást. Tovább kellett volna menni az érdeklődésben. Honnan kapta Reichard azt a pénzt, amelyből — nyugtak ellenében — a választók számára ételt és italt fizetett?

Es milyen pénzből honorálta Székely Elek az általa felfogadott korteseket?

Tovább kellett volna menni, végig kellett volna nyomozni ennek a penzenk a csaladfáját, fel az eredetig, ha nem is éppen a kökorszakig, de legalább is a — sőkorszakig. Így aztán „világosság” derült volna ezeknek a penzenek az eredetére.

Igy azonban csak annyit tudunk, hogy Reichard „kényszer alatt” megígérte ugyan a fizetést, de Vitányban a Kazy megválasztási költségeit Fried Mendel fizette.

Végtelenül bájosak ezek az intimtások a Kazy megválasztásával kapcsolatban. Különben előreláthatólag még módunkban lesz hasonló kedves adatokkal szolgálunk a Kazy-féle választásra vonatkozólag.

Székely Elek sajtópere.

Főispáni oldalról erősen hirdetik, hogy a hírhedt fakivágási ügyet Buza Barna kérvénye folytán megvizsgálta Meczner Gyula s természetesen a legnagyobb rendben talált mindent, megállapította, hogy semmi visszaélés nem történt.

Ennek alapján Székely Elek az ügyről írt cikkeink miatt sajtópert indított ellenünk.

Ki sem mondhatjuk, mennyire örülünk ennek a sajtópertnek s mennyire köszönjük Székely Eleknek, hogy megindította. Így legalább a bíróság előtt lesz módunk majd felderíteni ezt a jeles ügyet. Örömlünk akkor lenné teljes, ha a kukurica-ügyért is megindítaná Székely Elek a sajtópert, mert ebben is többször megirtuk, s most isgismételjük, hogy Székely Elek súlyos visszaélést s fegyelmi vétséget követett el.

Mindezenre gratulálunk Székely Eleknek, hogy legalább ebben a faügyben mert már valahára a bíróság elé állni, nem úgy, mint a főispán ur, aki az Istennek se akar a maga igazságával a bírósághoz menni, hanem erővel csak párbajozgatni szeretne.

Kérve kérjük a főispán urat, tanújan a jó barátjától s főkortestársától, ne legyen kisebb legény nála. Ha Székely mert sajtópert indítani, merjen a főispán ur is! Ne feljen a bíróságtól, nem harapjak ott le az embernek az orrát!

Székely Eleknek igen köszönjük, hogy a sajtópert megindította s a főispán ur nagyon lekötözte, ha szintén megtenné nekünk ezt a szíveséget.

Knopfler Sándorról.

No igen, egyszer csak róla is írhatunk, aki sok másról annyit írt már. Ő pedig nagyon vigyáz arra, hogy valahogy a nyilvánosság elé ne jusson oly alkalom, amidőn a személyével foglalkozni lehet. Es így majus 11-én jóformán csak a családja tudott arról, hogy életének 70-ik évéhez jutott. Persze hiába minden igyekezet, az ilyesmi titokban ugy sem maradhat. Knopfler Sándor ünnepéhez nemcsak a családunk és jó barátoknak van köze, hanem városunk egész társadalmának. Sátoraljuhelynek ő egyik szellemi százezrese, aki azonban gazdagságát nem hagyta parlagon, nem csupán ő élvezi tőkénének kamatait, hanem széleskörű tudásából mindenkinek juttat. Beszélhetnének erről a tanítványok ezrei, a tanúgy munkásai az ország minden részében, a zsidó felekezett, melynek egyik lelkes előharcosa, a helyi és a fővárosi lapok, ahol az ő neve legkevésbé sem idegen.

Hihetetlen, hogy Knopfler Sándor már 70 esztendő. Szellemi frissesége, modern gondolkodása ily kort nem áru el. A közéletben előforduló tényekről szóban vagy írásban tett bírálati azt igazolják, hogy az evolucionári ember, aki mindenben és minden téren a jobbót, a legpraktikusabbat, a legteljeslebbet, az újszerűséget akarja látni. Hogy valamikor sok minden gyarlóbb volt, mint ma, hogy a haladást — ha ez

Csödtömegeladási hirdetés.

Közírré teszem, hogy közadós R. Lefkovits Dávid olaszliszkai kereskedő csödtömeghez tartozó és a csöd-leltár 150—481, 549—871, 875—878, 882—885, 888—915, 921—922, 940. és 942—1090. tétel alatt elvett vas-, fűszer- és vegyesárúk — melyekből a vasárúk beszerzési ára 12401 korona 75 fill., becslési ára pedig 10923 kor. 27 fillér, a fűszer- és vegyesárúk beszerzési ára 11172 kor. 74 fillért, becslésük pedig 9669 korona 69 fillér, ez összes árúk beszerzési ára 23574 korona 69 fillér, becslésük pedig 19593 kor. 17 fillér, továbbá a csöd-leltár 482. tétel alatt felvett boltberendezés, melynek beszerzési ára 200 kor., becslésük pedig 400 kor. — zárt ajánlati és az ezt esetleg követő szóbeli versenytárgyalás utján el fognak adni.

A zárt írásbeli ajánlatok, melyek a fenti tömegekre együttesen, vagy külön-külön összegekben tehetők, alulírt tömeggondnok irodájában Tokajban az

1913. évi május hó 28-ik napjának délelőtt 10 órájáig

nyújtandók be, a becslérték 10 százalékának mint bánatpénznek egyidejű letétele mellett; ugyanazon nap d. u. 2 órakor fog a csödvezetmény Olaszliszkán R. Lefkovits Dávid üzletében a beadott írásbeli s az azt követő szóbeli ajánlatok telett határozni.

Csödvezetmény fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok felett szabadon határozhasson, esetleg valamennyit visszautasíthatja, avagy azonnal szóbeli versenytárgyalást tarthasson.

Választmány és tömeggondnok az árúk minőségéért, mennyiségéért s a leltárban esetleg előforduló tévedésekért szavatosságot nem vállal.

A vételi illeték a vevőt terheli.

Azon ajánlattevő, kinek ajánlatát a csödvezetmény elfogadja, tartozik 48 óra alatt a vételárát s a vételi illetéket lefizetni s a megvett árut ugyanez idő alatt elvitetni. Ha a vevő a vételárát s a vételi illetéket 48 óra alatt le nem fizeti, bánatpénzét feltétlenül elveszti s ha az árúk később az ajánlatnál olcsóbban értékesítenének, a különbözetet, valamint a felmerülő költségeket és kárt viselni tartozik.

Választmánynak joga van azonban választása szerint a vételár lefizetését is követelni.

A csöd-leltár irodámban a hivatalos órák alatt megtekinthető és az árúkat venni szándékozók közbenjöttömmel szintén megtekinthetik 1913. május 25., 26. és 27-ik napján délután 4—5 óra között.

Tokaj, 1913, május 10-én.

Dr. Goldmann Mór
ügyvéd, csödtömeggondnok,

851—913. tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gálszécsi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Gálszécsi Polgári Takarékpénztár R.-t. végrehajtójának Matisz József végrehajtást szenvedő elleni 589 kor. tokekövetelés és járulékal iranti végrehajtási ügyében a sátoraljai helyi kir. törvényszék, a gálszécsi kir. járásbíróóság területén levő Szécskeresztúr községben fekvő, a szécskeresztúri 46. számú tjkönyvben A—1. 1—2. sor 98—99. i.r. sz. a. felvett ingatlanok a B—5. sorsz. a. Matisz József nevével álló egykettő juttalékára 393 kor. kiküldési árban; 2. a szécskeresztúri 378. számú tjkönyvben A—1. 1. sor 721. hrsz. a. felvett ingatlanok a B—2. sorsz. a. Matisz József nevével álló egykettő juttalékára 204 kor. kiküldési árban; 3. a szécskeresztúri 379. számú tjkönyvben A—1. 1. sor 519. hrsz. alatt felvett ingatlanok a B—2. alatt Matisz József nevével álló egykettő juttalékára az arverést 71 korona ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fentebbi megjelölt ingatlanok az 1913. évi június hó 20. napján délután 3 órakor Szécskeresztúr községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési ár kétharmadán (2/3) alul eladatni nem fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10 %-át, vagyis 39 kor. 30 fill., 25 kor. 40 fill., és 7 kor. 10 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabványos elismervényt átszolgáltatni.

Gálszécsen, a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnak 1913. évi április hó 7. napján.

Irányi s. k.,
kir. járásbíró.

Varrógépek, Mosógépek, Kerékpárok,

valamint egy kies fekvésű, ózondus helyen fekvő gyümölcsös kert előnyös feltételek mellett, részletfizetésre kapható és megszereshető

Bretz Gusztávnál

Sátoraljaiújhely, Fötér.

A KASSAI IPARMŰVÉSZETI
KIÁLLÍTÁSON NAGY ARANY
ÉREMMEL KITŰNTETVE.

A KASSAI BUTORKÉSZÍTŐ IPAROSOK
ÁRUCSARNOK SZÖVETKEZETE.

Mint az Országos Központi

Hitelszövetkezet tagja. :-:

KASSA, FŐ-UTCZA

10. SZAM I. EMELET.

Állandó butorkiállítás!

Jég

házhoz szállítva naponta kapható

KLEIN GÉZA

kereskedőnél. Telefon 64

Fiatal ember könyvelői esetleg ügyvédi irodában irnokai állást keres. Szíves megkereséseket „Törekvő” jellegére a kiadóba kérek.

**Gazdasági vasuti felszerelés,
circa 800 f. méter sínpar
két váltóval és 8 darab
vaslóré E L A D Ó.
Bővebb felvilágosítást nyújt:**

EISERTH ISTVÁN

ifj. Miklós Béla gondnoka

INGYEN ráfizetés nélkül becserele öreg használt gramofonlemezeket ujakra WAGNER „HANGSZERKIRÁLY” Budapest, József-körút 15. Árjegyzék ingyen. Címre ügyeljen.

**Husz hold legelő
Örös határában bére-
adó. Bővebbet Altman
ugyanott.**

Három gépírásban teljesen jártas kisasszony azonnali belépésre kerestetik. Gyorsírást ismerők előnyben részesülnek. Cím a kiadóhivatalban.

**Eijegyzési kár-
tyákat, lakodalmi és bál**

meghívókat

izlésesen készít

**Landesmann Miksa és Társa
könyvnyomdája
Sátoraljaiújhely**

Pacolin

Pacocroilin-PEARSON

különleges angolanyagból előállítva, az orvosi tudomány

által mint **erőhatású fertőtlenítőszer**

mindenütt elismervé.

a jelenkor legmegbízhatóbb fertőtlenítője.

Szagosított anyagok használatára fertőtlenítésnél hatály-

talán.

Kérdezzük az orvost!

Dr. Neudörfer vezértörzsorvos

a CREOLIN-PEARSON felől így nyilatkozik:

„Ez egy nemzetgazdasági termék!”

Mindenütt kapható!

Ódvdokjunk értéktelen utánzatoktól és kérjük

kifejezetten

PACOLIN-PEARSON-t

csak Pearson-féle készítményt használjunk:

PACOLIN MEDOL CREOLIN

1 kg K 150 (rüh elleni szer) 100 gr 60 f. 1 kg K 240

Mindenütt kiténtetve!

Utóbbi kiténtetések: Arany érem és tiszteletdíj Turin-

ban, Drezdában, Brüsszel, Rio de Janeiroban.

Raktár: **Hrabéczy Kálmán drogéria**
Sátoraljaiújhely.

Eladó

**Sátoraljaiújhely leg-
forgalmasabb utcá-
jában a**

Rákóczy

utcában

a 48 és 35-ik számú

két ház és egy 50—60

hordóra való

ungvári pince.

**Bővebbet
a kiadóhivatalban.**